

PARAULA I VIDA

«El do de la vocació presbiteral» Un nou Pla de formació sacerdotal

El 8 de desembre passat, solemnitat de la Immaculada, la Congregació per al Clergat, amb l'aprovació del Sant Pare Francesc, va fer pública l'esperada nova «*Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis*» o **Pla de formació fonamental per als Seminaris** de tot el món, amb el títol: «**El do de la vocació presbiteral**». Un Pla cridat a marcar les noves generacions de sacerdots pastors que, seguint el que va decretar el Concili Vaticà II i el magisteri més recent dels Papes, doni nou impuls a la formació sacerdotal renovada dels deixebles missioners que tant necessitem.

La *Ratio* parla d'atendre a la **formació inicial** dels preveres, i les seves etapes en els Seminaris, i a la **formació permanent**, que durarà tota la vida dels sacerdots, en les diferents etapes del seu ministeri, joventut, maduresa i vellesa. Igualment es fixa en les quatre grans dimensions de la formació ja indicades per Sant Joan Pau II (*PDV*): **humana, espiritual, intel·lectual i pastoral**, que interactuen simultàniament en el camí formatiu i en la vida dels ministres ordenats. Fixa els objectius i sobretot amplia el que ha de ser el nucli formatiu, que d'un temps predominantment d'estudi passa a ser una formació «inte-

gral» de les quatre dimensions, atorgant a l'espiritual una importància major i a la pastoral un valor de síntesi. I per als seminaristes dibuixa un temps de formació més prolongat: un curs d'introducció o «**propedèutic**», una etapa «**disciplinària**» (o dels estudis filosòfics) d'almenys dos anys de durada, a la qual segueix una etapa «**configurativa**» (o dels estudis teològics) de quatre anys, que ha de desembocar amb naturalitat en una etapa ja encarnada en la vida diocesana i parroquial que anomena **etapa pastoral** o de «síntesi vocacional» que condueix, amb acció de gràcies i responsabilitat de tots els implicats, a l'ordenació diaconal i presbiteral. No descuida la nova *Ratio* la **cura de les vocacions** dels adolescents acompanyades des del Seminari Menor o els grups vocacionals, i aspectes nous com les vocacions d'adults, de conversos, indígenes o de famílies que emigren. Insisteix en el compromís del Bisbe i dels Equips formatius estables i amb dedicació plena, en la tasca callada però essencial dels Directores espirituals, i en el discerniment a què han d'ajudar les ciències humanes, amb especial dedicació dels psicòlegs, en el moment de l'admissió al Seminari o en altres moments en què resultin útils als formadors. I és destacable l'atenció que

mostra per la salut física i mental dels candidats, la gran responsabilitat en l'admissió, expulsió i abandonament del Seminari, així com el tractament a donar a les persones amb tendències homosexuals, la protecció dels menors, i els escritoris i requisits per a l'ordenació sacerdotal. Tenim davant nostre el repte de ser fidels a aquesta nova *Ratio* per a un temps d'Església evangelitzadora en sortida, encoratjada i sostinguda per deixebles missioners fidels a Déu i als germans.

Aquest és, doncs, un Pla formatiu cridat a repercutir profundament en el futur de les comunitats cristianes i de la fe anunciada, creguda i testimoniada, perquè el món tingui vida i vida abundant (cf. *Jo* 10,10), ja que el Seminari és «el presbiteri en gestació», que engendra els nous preveres-evangelitzadors. Ells des de la seva missió pastoral sostenen tot el Poble de Déu, anant davant, al mig i al final del seu ramat, acompanyant i deixant-se ells mateixos acompanyar.

El nou Pla de formació posa al centre de l'atenció dels cristians aquesta dimensió essencial de l'Església que és «el do de la vocació presbiteral».

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Càritas s'apropa a la realitat de la gent més gran amb tallers de lectura

Voluntaris de Càritas d'Urgell van començar, a finals del mes de febrer, un taller de lectura a la Residència Geriàtrica Sant Domènec de Balaguer.

Aquesta iniciativa neix del conveni de col·laboració signat entre els representants de totes dues entitats. Els voluntaris de Càritas participaran de les activitats que es duguin a terme a la residència, proposaran tallers i acompanyaran les persones; en definitiva, facilitaran una programació d'activitats més àmplia i complementària a les que ja realitzen.

Aquest conveni forma part del programa Gent Gran de Càritas d'Urgell on l'acompanyament en residències i domicilis és primordial i necessari.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Quaresma i llibertat

En altres temps, menjar carn durant els dies quaresmals era pecat, en canvi ara peca socialment qui no idolatra la gastronomia. Durant la Quaresma, el recolliment s'imposava, ara s'imposa a tot arreu el carnaval infinit. No hi ha res que sigui tan oposat a la vida actual com la Quaresma, la desaparició pública de la qual és percebuda socialment com la victòria de la modernitat sobre la repressió, de la llibertat sobre la submissió, de la felicitat sobre la foscor. L'ideal de vida contemporani respon a aquell pensament d'Oscar

Wilde: «Els meus desigs són ordres per a mi». Ara bé, si gràcies a l'alliberament de totes les contencions i a l'addicció a tots els plaers haguéssim progressat tant, la nostra societat no necessitaria antidepressius, l'agressivitat no presidiria les nostres relacions, la insatisfacció no corcaria tantes vides i no necessitaríem tantes dosis setmanals de petites i constants satisfaccions (objectes de consum o plaers d'usar i llençar).

La Quaresma ha perdut tot el prestigi social potser perquè interpel·la molt a fons la societat actual.

És un viatge depuratiu, el que proposa: quaranta dies al desert lluitant contra els tirànics diables del desig. Quaranta dies atrevint-nos a prescindir d'allò que ens esclavitzava, precisament perquè ens ve tant de gust. Quaranta dies enfortint la musculatura de l'esperit mitjançant la renúncia. No és lliure qui no és capaç de dir «no» al desig. Per tant, si la Quaresma proposa renunciar als plaers, no ho fa en nom de la repressió, sinó al contrari: per amor a la llibertat.

Antoni Puigverd

PALABRA Y VIDA

«El don de la vocación presbiteral»

Un nuevo Plan de formación sacerdotal

El 8 de diciembre pasado, solemnidad de la Inmaculada, la Congregación para el Clero, con la aprobación del Santo Padre Francisco, hizo pública la esperada nueva «*Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis*» o **Plan de formación fundamental para los Seminarios** de todo el mundo, con el título: «**El don de la vocación presbiteral**». Un Plan llamado a marcar las nuevas generaciones de sacerdotes pastores, que siguiendo lo decretado por el Concilio Vaticano II y el magisterio más reciente de los Papas, dé nuevo impulso a la formación sacerdotal renovada de los discípulos misioneros que tanto necesitamos.

La *Ratio* habla de atender a la **formación inicial** de los presbíteros, y a sus etapas en los Seminarios, y a la **formación permanente**, que durará toda la vida de los sacerdotes, en las distintas etapas de su ministerio, juventud, madurez y ancianidad. Igualmente se fija en las cuatro grandes dimensiones de la formación ya indicadas por San Juan Pablo II (*PDV*): **humana, espiritual, intelectual y pastoral**, que interactúan simultáneamente en el camino formativo y en la vida de los ministros ordenados. Fija los objetivos y, sobre todo, amplía lo que debe ser el núcleo formativo, que de un tiempo predominantemente de estudio pasa a ser una formación «integral» de las cuatro dimensiones, otorgando a la espiritual una importancia mayor y a la pastoral un valor de síntesis. Y para los seminaristas dibuja un tiempo de formación más prolongado: un curso de introducción o «**propedéutico**», una etapa «**disciplinaria**» (o de los estudios filosóficos) de al menos dos años de duración, a la que sigue una etapa «**configurativa**» (o de los estudios teológicos) de cuatro años, que debe desembocar con naturalidad en una etapa ya encarnada en la vida diocesana y parroquial que denomina **etapa pastoral** o de «síntesis vocacional» que conduce, con acción de gracias y responsabilidad de todos los implicados, a la ordenación diaconal y presbiteral. No descuida la nueva *Ratio* el **cuidado de las vocaciones** de los adolescentes acompañadas desde el Seminario Menor o los grupos vocacionales, y aspectos nuevos como las vocaciones de adultos, de conversos, de indígenas o de familias que emigran. Insiste en el compromiso del Obispo y de los Equipos formativos estables y con dedicación plena, en la labor callada pero esencial de los Directores espirituales, y en el discernimiento al que deben ayudar las ciencias humanas, con especial dedicación de los psicólogos, en el momento de la admisión al Seminario o en otros momentos en que resulten útiles a los formadores. Y es destacable la atención que muestra por la salud física y mental de los candidatos, la gran responsabilidad en la admisión, expulsión y abandono del Seminario, así como el tratamiento a dar a las personas con tendencias homosexuales, la protección de los menores, y los escrutinios y requisitos para la ordenación sacerdotal. Tenemos ante nosotros el reto de ser fieles a esta nueva *Ratio* para un tiempo de Iglesia evangelizadora en salida, alentada y sostenida por discípulos misioneros fieles a Dios y a los hermanos.

Este es, pues, un Plan formativo llamado a repercutir profundamente en el futuro de las comunidades cristianas y de la fe anunciada, creída y testimoniada, para que el mundo tenga vida y vida abundante (cf. *Jn* 10,10), ya que el Seminario es «el presbiterio en gestación», que engendra los nuevos presbíteros-evangelizadores. Ellos desde su misión pastoral sostienen a todo el Pueblo de Dios, yendo delante, en medio y detrás del rebaño, acompañando y dejándose ellos mismos acompañar. El nuevo Plan de formación pone en el centro de la atención de los cristianos esta dimensión esencial de la Iglesia que es «el don de la vocación presbiteral».

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

La Delegació de Joventut prepara el proper Sínode de Bisbes

La Delegació de Joventut ha previst per a l'any 2017 sota el títol «Marcant camins, camins marcats», una sèrie d'activitats amb les que vol preparar el Sínode de Bisbes a Roma per tractar el tema de la joventut. Justament aquest any 2017 la casa de colònies Aina, a Andorra, celebra 40 anys de la seva inauguració, també fa quasi 40 anys que es va iniciar la celebració de la Pasqua Jove, enguany se celebren 30 anys de la Marxa Montserrat, que precisament va ser iniciada per Mn. Ramon Solé.

Conèixer la història de la Pastoral de Joventut des de la creació de la delegació a través dels seus iniciadors, el mateix Mn. Ramon Solé i el seu successor Mn. Ramon Balagué, va ser el motiu de l'organització de la primera activitat amb els joves, el 10 de març. Es van trobar a les instal·lacions de Càritas Balaguer, al Centre Sant Domènec, juntament amb responsables de grup, amb el Bisbe Joan-Enric, amb el Rector de Balaguer, Mn. Joan Pujol, i amb sacerdots joves responsables de diverses àrees de joventut o relacionats amb la pastoral. El Delegat de Joventut, Lluís Plana, va explicar l'objectiu d'aquest projecte, «Marcant camins, camins marcats», que vol —a més de divulgar la història— conèixer la realitat actual dels adolescents i joves del Bisbat d'Urgell, atendre les necessitats de tot tipus en l'acompanyament de joves, reflexionar sobre el

present i preparar el futur de la Pastoral de Joventut al bisbat. L'objectiu és arribar als adolescents i joves d'avui i del futur, als preveres, als monitors i monitors.

En l'acte hi va haver temps per escoltar les anècdotes que van portar a la creació de la delegació, els personatges que hi van intervenir, com eren les relacions entre els joves d'aquella època, com es feien les excursions a la muntanya, quins ensenyaments i històries humanes hi van haver darrera d'aquelles activitats que van portar a formar cents de joves, parelles, els que avui estan formant famílies, i assentant els valors sòlids del catolicisme que es van treballant a través de la Pastoral Juvenil.

Formació de mestres i professors de religió

La delegació d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell va organitzar a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer dos cursos de formació adreçats als mestres i professors de religió. El dissabte 21 de gener 2017, el professor Xabier Pedrosa va tractar el tema «Cinema com a eina didàctica a la classe de religió»; i el dissabte 25 de febrer el curs «Digitalització a la classe de religió» es va realitzar amb el professor Jesús Manuel Gallardo Nieto.

En un moment de canvi molt important en el sistema educatiu es fa necessari establir espais de reflexió dels educadors cristians.

Els educadors que acompanyen els alumnes de l'àrea de religió, volen aportar sentit i coherència als nous processos d'aprenentatge, entrenant les competències clau per a la vida amb la mateixa intensitat que des d'altres àrees de coneixement.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «No posem mai condicions a Déu! Fiar-se del Senyor vol dir entrar en els seus desig-nis sense pretendre res» (13 de febrer de 2017).

@Pontifex: «Jesús és l'amic fidel que mai no ens abandona: fins i tot quan pequem, espera amb paciència que tornem a Ell» (5 de març de 2017).

@Pontifex: «Aquesta Quaresma mirem de jejunar amb un somriure, i no amb cares llargues» (10 de març de 2017).

@Pontifex: «El camí de l'amor a l'odi és fàcil. El de l'odi a l'amor és més difícil, però porta a la pau» (11 de març de 2017).

XII Jornada diocesana de Pastoral de la Salut a Balaguer

Amb l'assistència d'unes 100 persones i sota el lema «Déu veié tot el que havia fet, i era molt bo» (Gn 1,31), va tenir lloc el dissabte 11 de març, a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer, la 12a Jornada diocesana de Pastoral de la Salut del Bisbat d'Urgell destinada a professionals, voluntaris i familiars i persones vinculades amb el món dels malalts, de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes i de persones que treballen en el món sociosanitari. Va presidir la jornada l'Arquebisbe Joan-Enric i la Delegada diocesana de Pastoral de la Salut, Gna. Visitación Lorenzo, religiosa de la Sagrada Família d'Urgell.

Després de la pregària inicial, l'Arquebisbe donà la benvinguda a tots els assistents i els agrai el seu treball eficaç i generós envers els més febles i necessitats com són els malalts i les seves famílies. A continuació, Mn. Ignasi Navarri, Vicari General i Consiliari de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Ur-

gell, va presentar la 25a Jornada Mundial del Malalt amb una interessant xerrada sobre «Els malalts, Maria, Lourdes». La xerrada estigué introduïda per un vídeo sobre la visita del

Cardenal Pietro Parolin al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes el passat dia 11 de febrer, festa de la Mare de Déu de Lourdes i Dia del Malalt.

La conferència central anà a càrrec de Mons. Vives que glossà el lema de la campanya de Pastoral de la Salut per al 2017: «Pastoral de la salut i ecologia integral» aplicant el missatge de l'encíclica del Papa Francesc sobre l'ecologia *Laudato si'*. Remarcà el bell cant de les criatures de Sant Francesc d'Assís, els salms i altres textos bíblics que mostren la natura com a germana de la humanitat, lloança de Déu i camí de trobament amb el Creador. I explicà els capítols i l'esquema central de l'encíclica *Laudato si'*, fent esment sobretot al concepte fonamental d'ecologia integral i a les propostes pastorals de conversió individual i comunitària que el mateix Papa aporta.

Al final del matí tingué lloc la pregària de l'Àngelus i un dinar de germanor entre tots els assistents.

Mons. Vives, President de la Comissió de Seminaris de la CEE

La 109 Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) ha elegit, el dimecres 15 de març, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, president de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats. Mons. Vives ja havia estat President d'aquesta Comissió durant el trienni 2014-2017. Des del 2001 és el Bisbe responsable del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya. Va ser formador (1987-1991) i Rector (1991-1997) del Seminari Major de Barcelona.

La Conferència Episcopal Espanyola també ha elegit per al proper trienni com a President, el Cardenal Ricardo Blázquez Pérez, reelegit i com a vicepresident el Cardenal Antonio Cañizares. El Comitè Executiu estarà format pel Cardenal Carlos Osoro, per ser Arquebisbe de Madrid i han resultat elegits Mons. Joan Josep Omella; Mons. Jesús Sanz Montes; Mons. Vicente Jiménez Zamora i continua el Rv. José M. Gil Tamayo, com a secretari i portaveu.

AGENDA

- ▶ **1 i 2 d'abril.** Recés per a laics. Santuari del Sant Crist de Balaguer.
- ▶ **3 d'abril.** Reunió del Patronat del Col·legi Sant Ermengol. Andorra la Vella.
- ▶ **9 d'abril.** Dia de Rams. Celebracions a totes les parròquies. A la Catedral de Santa Maria, celebració presidida per Mons. Joan-Enric Vives, a les 12 h.
- ▶ **10 d'abril.** Missa Crismal a la Catedral de Santa Maria, a les 12.30 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 3. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé, més breu: 13,41c-62) / Sl 22 / Jo 8,1-11]. Sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i màrtir; sant Nicetas, abat.
- 4. ■ Dimarts** [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jo 8,21-30]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, religiós franciscà.
- 5. ■ Dimecres** [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3,52-56 / Jo 8,31-42]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-

1419), prevere dominicà, de València (on se celebrarà el proper 5 de maig); santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

6. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jo 8,51-59]. Sant Marcel·lí, mr.; sant Guillem, abat.

7. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jo 10,31-42]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims 1651 - Rouen 1719), prev., fundador dels Germans de les Escoles Cristianes

(FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, vg.

9. ■ Diumenge vinent, Diumenge de Rams, Passió del Senyor (lit. hores: 2a setm.) [Processó: Mt 21,1-11. Missa: Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2, 6-11 / Mt 26,14-27,66 (o bé, més breu: 27,11-54)]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria.

Diumenge V de Quaresma

COMENTARI

Jo sóc la resurrecció i la vida. Ho creus això?

Ezequiel, *cantor d'amors de veu deliciosa*, exerceix el ministeri profètic als inicis de l'exili. Valorant el culte, veu com un gran càstig haver deixat Déu el seu Poble sense la *glòria* de la seva presència al Temple.

Però el càstig és pedagògic, no definitiu.

Jo obriré els vostres sepulcres, i us en faré sortir, Poble meu. Llavors sabreu que Jo sóc el Senyor.

Sobretot *us infondré el meu esperit* que és font de Vida en superlatiu.

L'antítesi paulina *Esperit-carn* adverteix que el nostre *estar* en l'Esperit depèn del seu *habitar* en nosaltres de forma viva.

La contraposició abasta l'ésser, l'obrar i el viure a nivell dinàmic-existencial.

Per a l'Apòstol *carn i Esperit* són opcions actives de la persona que actua a la recerca de *si mateix* o en l'obertura cap a Déu i els altres.

Dels 7 *senyals* miraculosos (3 paral·lels als *miracles* sinòptics, 3 ben semblants i l'exclusiu de les Noces a Canà), a Jn el retorn de Llätzer a la vida és el relat més extens i clou la sèrie dels 7.

Llätzer, el fill de la viuda de Naïm i la filla de Jaire (més que «ressuscitar» accedint a una vida totalment nova), són retornats a la mateixa vida d'abans.

El diàleg de Jesús amb Marta segueix l'estil de Jn que fa avançar la Revelació mitjançant el diàleg.

Jo sóc la Resurrecció i la vida. Ho creus això?, pregunta Jesús; i Marta respon: *Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu*, perquè la fe en la vida eterna és fruit de la fe en la persona de Crist. Si de debò creiem en Crist, Paraula eterna de Déu, aollirem amb fe el seu missatge.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 37,12-14)

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo sóc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

▶ Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-11)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tinguéssim l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 11,1-45) (Versió abreujada)

En aquell temps, les dues germanes de Llätzer enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.» Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.» Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?» Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor». A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llätzer no morís?» Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?» Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'heu escoltat, però dic això perquè ho sàpigam la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això cridà fort: «Llätzer, vine a fora.» I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.» Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 37,12-14)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo abriré vuestros sepulcros, y os sacaré de ellos, pueblo mío, y os llevaré a la tierra de Israel. Y cuando abra vuestros sepulcros y os saque de ellos, pueblo mío, comprenderéis que soy el Señor. Pondré mi espíritu en vosotros y viviréis; os estableceré en vuestra tierra y comprenderéis que yo, el Señor, lo digo y lo hago —oráculo del Señor».

▶ Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,8-11)

Hermanos: Los que están en la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pero si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justicia. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 11,1-45) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, las hermanas de Lázaro le mandaron recado a Jesús diciendo: «Señor, el que tú amas está enfermo». Jesús al oírlo, dijo: «Esta enfermedad no es para la muerte, sino que servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella». Jesús amaba a Marta, a su hermana y a Lázaro. Cuando se enteró de que estaba enfermo se quedó todavía dos días donde estaba. Sólo entonces dijo a sus discípulos: «Vamos otra vez a Judea». Cuando Jesús llegó, Lázaro llevaba ya cuatro días enterrado. Cuando Marta se enteró de que llegaba Jesús, salió a su encuentro, mientras María se quedó en casa. Y dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano. Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá». Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará». Marta respondió: «Sé que resucitará en la resurrección en el último día». Jesús le dijo: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre. ¿Crees esto?». Ella le contestó: «Sí, Señor: yo creo que tú eres el Cristo, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo». Jesús se conmovió en su espíritu, se estremeció y preguntó: «¿Dónde lo habéis enterrado?». Le contestaron: «Señor, ven a verlo». Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería!». Pero algunos dijeron: «Y uno que le ha abierto los ojos a un ciego, ¿no podía haber impedido que este muriera?». Jesús, conmovido de nuevo en su interior, llegó a la tumba. Era una cavidad cubierta con una losa. Dijo Jesús: «Quítala la losa». Marta, la hermana del muerto, le dijo: «Señor, ya huele mal porque lleva cuatro días». Jesús le replicó: «¿No te he dicho que si crees verás la gloria de Dios?». Entonces quitaron la losa. Jesús, levantando los ojos a lo alto, dijo: «Padre, te doy gracias porque me has escuchado; yo sé que tú me escuchas siempre; pero lo digo por la gente que me rodea, para que crean que tú me has enviado». Y dicho esto, gritó con voz potente: «Lázaro, sal afuera». El muerto salió, los pies y las manos atados con vendas, y la cara envuelta en un sudario. Jesús les dijo: «Desatadlo y dejadlo andar». Y muchos judíos que habían venido a casa de María, al ver lo que había hecho Jesús, creyeron en él.